

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Cebanu Andrei Xxxxx, născut la xx.xx.xxxx,
originar Xxxxx, domiciliat Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.12.2017 - 21.05.2018;

Instanța de apel: 22.06.2018 - 12.09.2018;

Instanța de recurs: 08.11.2018 - 12.12.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 21 mai 2018, Cebanu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip închis.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Cebanu Andrei la 20 iulie 2017, aproximativ ora 20.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aflându-se în satul Mălăiești, raionul Criuleni, pe fundalul unui conflict spontan apărut cu Iacovlev Victor, acționând cu scopul de a-l omorî, intenționat, i-a aplicat ultimului o lovitură cu cuțitul în regiunea cutiei toracice și încercând să introducă cuțitul mai adânc pentru lezarea organelor interne, a efectuat câteva mișcări cu acesta în diferite direcții, până când a fost blocat cu mâna de către Iacovlev Victor, care a opus rezistență activă, strigând după ajutor, la care a răspuns Bulgari Radu, fapt ce l-a determinat pe Cebanu Andrei să-și înceteze acțiunile sale infracționale și să părăsească locul faptei, motiv din care acțiunile sale nu și-au produs efectul, victimei fiindu-i acordată la timp asistența medicală.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 265D din 17 noiembrie 2017, părții vătămate Iacovlev Victor i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plagă tăiat-înțepată penetrantă a hemitoracelui stâng, care a fost produsă cu un corp tăietor-înțepător cu puțin timp înainte de internare, leziuni ce sunt periculoase pentru viață și se califică ca vătămare gravă.

3. Împotriva sentinței a au declarat apeluri:

3.1. *avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului*, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Cebanu Andrei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal cu aplicarea unei pedepse minimale prevăzută de acest articol.

În motivarea cerințelor a invocat:

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată Cebanu Andrei nu a fost de acord cu învinuirea înaintată, a recunoscut că în urma loviturii i-a cauzat părții vătămate vătămări corporale grave, dar nu a dorit să-l omoare;

- nici unul din martorii care au fost audiați în instanța de judecată nu au văzut momentul când Cebanu Andrei i-a aplicat lovitura cu cuțitul părții vătămate, prin depozițiile lor confirmându-se doar faptul că Iacovlev Victor a fost lovit cu cuțitul și vinovatul este Cebanu Andrei, acest fapt nefiind negat nici de inculpat;

- prin urmare în ședința de judecată nu au fost prezentate careva probe prin care s-ar fi dovedit intenția inculpatului de a-l omorî pe Iacovlev Victor, iar deducția primei instanțe precum că Cebanu Andrei a plecat în sat și a luat cuțitul pregătind săvârșirea omorului, este doar o presupunere fără suport juridic.

3.2. *inculpatul*, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acțiunile sale să fie recalificate, deoarece acțiunile lui nu cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

În motivarea cerințelor a invocat că îi pare rău de cele comise, nu a avut nici motiv și nici scop de a-l omorî pe Iacovlev Victor. Nu a dorit să-l omoare pe Iacovlev Victor, a dorit doar să se apere ca să nu fie bătut în continuare. Instanța de judecată a constatat că acțiunile inculpatului au fost stopate de martorul Bulgari Radu, ceea ce nu corespunde adevărului, la strigătul lui Iacovlev Victor de ajutor, Bulgari Radu nu a răspuns, fapt confirmat și de către ultimul, iar răspunsul lui nu a avut să oprească acțiunile inculpatului. La fel, nici unul din martori și nici partea vătămată nu indică la faptul că inculpatul ar fi făcut careva mișcări cu cuțitul, iar cum a apărut cuțitul la fel nu este clar.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În susținerea soluției sale, instanța de apel a menționat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina lui Cebanu Andrei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 27, 145 alin. (1) Cod penal - *tentativă de omor a unei persoane*.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul a considerat că vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile părții vătămate Iacovlev Victor, declarațiile martorilor Mihailov Liuba, Malai Oleg, Bulgari Radu, Mihailov Ion, Mihailov Ilie și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20 iulie 2017 prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, o porțiune de drum din preajma gospodăriei lui Bulgari Radu, amplasată în satul Mălăiești, raionul Criuleni. În cadrul cercetării la fața locului a fost ridicat un cuțit de bucătărie cu mâner de culoare albastră (f.d. 13-14, vol. I);

- procesul-verbal verbal nr. 163 din 20 iulie 2017 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei potrivit căruia la 20 iulie 2017, ora 23.45, inculpatul Cebanu Andrei avea o concentrație de alcool în aerul expirat de 1,64 mg/1, iar concentrația de alcool în sânge de 3,18 g/1 (f.d. 56-57, vol. I);

- raportul de expertiză nr. 265 D din 17 noiembrie 2017 potrivit concluziilor căruia se constată, că la Iacovlev Victor au fost depistate leziuni corporale sub formă de plagă tăiat-înțepată penetrantă a hemitoracelui stâng, care a fost produsă cu un corp tăietor-înțepător cu puțin timp înainte de internare, leziuni care sunt periculoase pentru viață și se califică ca vătămare gravă (f.d. 45-46, vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 11 decembrie 2017 și procesul-verbal de examinare a obiectului din 11 decembrie 2017 cu tabelul fotografic, prin care a fost examinat și recunoscut ca corp delict un cuțit de bucătărie cu mânerul din plastic de culoare albastră cu o lungime de 27,5 cm, acesta are o lamă cu o lungime de 17 cm, pe suprafața căreia se observă pete uscate de substanță de culoare brun-cenușie asemănătoare sângelui (f.d. 16-18; 19, vol. I);

- procesele-verbale de confruntare din 07 noiembrie 2017 și 29 noiembrie 2017 efectuată între partea vătămată Iacovlev Victor și învinuitul Cebanu Andrei (f.d. 97-100, vol. I).

Cu referire la poziția părții apărării precum că în speță nu s-a confirmat componența de infracțiune prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a apreciat-o ca neîntemeiată, or în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit faptul că inculpatul Cebanu Andrei a săvârșit infracțiunea cu intenție directă, însă survenirea

consecințelor nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, prin ce s-a constatat prezența laturii subiective.

În contextul stabilirii laturii obiective a infracțiunii, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Iacovlev Victor care a declarat că după conflictul iscat cu inculpatul lângă malul râului Nistru, dânsul în timp ce se deplasa spre casă s-a întâlnit cu Cebanu Andrei, care s-a apropiat de el cerându-i o țigară, apoi l-a cuprins cu mâna stângă, iar cu mâna dreaptă l-a înjunghiat cu un cuțit în regiunea inimii. Înțelegând ce se întâmplă, l-a apucat pe inculpat de mâna în care ținea cuțitul, blocând-o, asigurându-și în așa mod securitatea vieții.

Așadar, argumentele apelanților precum că inculpatul nu a dorit să-l omoare pe Iacovlev Victor, ci doar să se apere pentru a nu fi lovit, Colegiul le-a apreciat drept lipsite de temei, deoarece tentativa de omor premeditat este posibilă doar în prezența unei intenții directe, fiind stabilită intenția premeditată a inculpatului de a-i cauza părții vătămate moartea, care nu a survenit din cauze independente de voința făptuitorului.

Circumstanțele constatate în urma aprecierii probelor administrate la dosar, au permis instanței de apel a concluziona despre faptul că Cebanu Andrei când s-a întors din sat, chipurile după ce l-ar fi căutat pe Mihailov Serghei, avea la sine cuțitul din timp pregătit și intenționat i-a aplicat părții vătămate o lovitură cu acesta în regiunea inimii, a efectuat câteva mișcări cu el în diferite direcții, încercând în așa mod să-l introducă mai adânc pentru a-i leza organele interne, însă a fost blocat cu mâna de către Iacovlev Victor, care a opus rezistență activă, strigând după ajutor.

Aceste împrejurări demonstrează scopul lui Cebanu Andrei de a atenta la viața părții vătămate, fiind încrezut că de la lovitura aplicată în regiunea pieptului partea vătămată nu va avea șanse de a supraviețui, iar în speță s-a constatat că în acțiunile inculpatului se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu recalificarea faptei săvârșite, din moment ce probele administrate confirmă cu certitudine săvârșirea infracțiunii constatate, fiind stabilit faptul că Cebanu Andrei cu intenție directă a aplicat părții vătămate o lovitură cu un obiect tăietor-înțepător în regiunea vitală a corpului, ce confirmă faptul că acesta a prevăzut și a urmărit omorul persoanei.

Argumentele părții apărării privind recalificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, Colegiul le-a considerat neîntemeiate, în cadrul cercetării judecătorești fiind stabilit faptul că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, prezența intenției directe fiind dovedită prin comportamentul și acțiunile întreprinse de făptuitor, care fiind conștient de caracterul periculos al faptei și urmările care pot surveni în rezultatul punerii în aplicare a unui obiect tăietor-înțepător, intenționat i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea cutiei toracice.

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a considerat că aceasta a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului de către instanța de fond, în corespundere cu prevederile legale, just și argumentat ținându-se cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Recurs ordinar declară inculpatul, care fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor emise de către instanțele de fond și remiterea cauzei la judecare în altă instanță de judecată.

În susținerea recursului indică următoarele:

- acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de care a fost pus sub învinuire, nu a avut intenția de omor a părții vătămate, astfel acțiunilor sale li s-a dat o încadrare juridică greșită;

- consideră că nu au fost respectate prevederile art. 410 Cod de procedură penală, care prevede neagravarea situației în propriul apel, deoarece se află sub arest deja de 16 luni, și fiind încălcate prevederile art. 185-186 Cod de procedură penală, nu au fost eliberate mandate de arestare la expirarea a fiecare 30 zile de arest prin ce i-a fost încălcat dreptul la apărare;

- nu au fost respectate prevederile art. 338-340 Cod de procedură penală, adică de către instanța de apel nu a fost pronunțat dispozitivul deciziei din 12 septembrie 2018.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul depune referință prin care solicită a-l respinge pe motiv că nu îndeplinește cerințele de formă și conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Colegiul reține că inculpatul în recursul declarat nu invocă nici un temei de casare prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, însă potrivit invocărilor acestuia Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supus recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.* Însă, acest

temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Însă, pentru o atare concluzie, trebuie să se țină seama de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală concretă, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, înseamnă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenții și utilității acestora și care, în ansamblul lor, au confirmat vinovăția inculpatului Cebanu Andrei de săvârșirea infracțiunii incriminate. Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul hotărârii recurate și temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe, instanța de recurs nu a stabilit.

Colegiul apreciază drept corectă stabilirea situației de fapt de către instanțele inferioare, precum și calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului, adică calificarea juridică corespunde exact între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de acesta și semnele componentei infracțiunii prevăzute în art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Cu referire la invocarea inculpatului privind lipsa în acțiunile sale a laturii subiective, și anume intenția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, Colegiul remarcă că inculpatul având asupra sa un cuțit, a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea cutiei toracice, unde se află inima și plămâni, care sunt organe vitale ale corpului, fapt ce mărturisește despre prezența intenției directe a inculpatului în săvârșirea infracțiunii de omor, iar absența urmării prejudiciabile - a morții - atestă faptul că ne aflăm în prezența tentativei de omor, prin urmare inculpatul, a planificat și a conștientizat rezultatul final al acțiunilor sale, însă acestea nu și-au produs efectul, independent de voința inculpatului, deoarece a fost blocat cu mâna de către partea vătămată, care a opus rezistență activă, fiind astfel curmate acțiunile criminale ale inculpatului, circumstanțe ce au prevenit decesul victimei.

Astfel, Colegiul reține că argumentul precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanțele ierarhic inferioare corect au constatat că în acțiunile lui Cebanu Andrei sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în cauza

Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la invocările recurentului vis-a-vis de încălcările procesual-penale comise de instanțele de judecată, Colegiul, cercetând materialele cauzei constată că acestea nu corespund adevărului, în acest sens menționându-se următoarele.

Potrivit procesului-verbal de reținere (f.d. 52, vol. I), Cebanu Andrei a fost reținut la 20.07.2017, fiind repartizat în Izolatorul de Detenție Preventivă a IGP MAI. Prin încheierea Judecătorei Criuleni, sediul Central din 21.07.2017, judecătorul de instrucție a dispus admiterea demersului procurorului și aplicarea măsurii preventive în privința învinutului Cebanu Andrei pe termen de 30 zile, în acest sens fiind eliberat și mandat de arest preventiv.

Ulterior, măsura preventivă, arestul preventiv, în privința învinutului Cebanu Andrei, a fost prelungită prin încheierile judecătorului de instrucție din 18.08.2017, 14.09.2017, 18.10.2017, 16.11.2017, 14.12.2017 totodată fiind emise și mandate de prelungirea termenului de arestare preventivă, iar când dosarul a fost expedit în instanța de judecată, judecătorul care a examinat cauza de asemenea a dispus prelungirea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința inculpatului prin încheierile din 15.01.2018, 12.02.2018, 06.03.2018, 13.04.2018, 14.05.2018, sentința de condamnare fiind pronunțată la 21.05.2018.

Astfel, se constată că de către OUP și instanța de judecată, nu au fost admise careva încălcări de procedură penală, alegațiile recurentului în acest sens fiind unele declarative.

Totodată, contrar celor indicate de inculpat în recursul său, Colegiul reține că la materialele cauzei este anexat dispozitivul deciziei instanței de apel, care potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, a fost pronunțat la 12.09.2018 în ședința de judecată în prezența procurorului, inculpatului și avocatului acestuia.

Cât ține de mențiunea inculpatului privind încălcarea prevederilor art. 410 Cod de procedură penală, Colegiul semnalează că instanța de apel, respingând apelurile declarate ca nefondate, nu a agravat nici într-un mod situația inculpatului ci doar a menținut sentința instanței de fond. Se remarcă faptul că drept agravare a situației inculpatului se subînțeleg situațiile de schimbare a soluției din achitare în condamnare, de încadrare juridică la o infracțiune mai gravă, sau un alt aliniat nou, literă, de înlocuire a sancțiunii cum ar fi a măsurii educative în pedeapsa prevăzută de sancțiune, din amendă în închisoare, prin mărirea quantumului aceleiași pedepse ori adăugarea la pedeapsa principală a pedepsei complementare, de aplicarea unor măsuri de siguranță la care nu fusese inițial condamnat, de reținere în recurs a stării de recidivă, a concursului de infracțiuni în loc de infracțiune continuă - situații de învinuire care

esențial, după circumstanțe reale, diferă de cea de la început sau orice altă modificare a învinuirii, ce afectează dreptul inculpatului la apărare, situații care la caz nu se întrevăd.

Reieșind din cele expuse, Colegiul conchide că în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care face referință recurentul, deci nu persistă temeieri de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Având în vedere considerentele expuse și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat de inculpat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Cebanu Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2018, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 11 ianuarie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun